

Sygn. akt II CSK 184/11

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku "D. P." Spółki Akcyjnej z siedzibą w P.
przy uczestnictwie Domu Zakonnego Zgromadzenia Sióstr Urszulanek Unii
Rzymskiej w P. oraz Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta P.
o zasiedzenie służebności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 października 2011 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego
z dnia 1 października 2010 r.,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika
postępowania Domu Zakonnego Zgromadzenia Sióstr
Urszulanek Unii Rzymskiej w P. kwotę 900 (dziewięćset) zł
tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Wnioskodawca uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania potrzebą wykładni art. 292 w związku z art. 285 § 1 i 2 oraz art. 244 § 1 k.c. w kontekście możliwości powstania służebności przesyłu przed wejściem w życie art. 305¹-305⁴ k.c.

Wniosek ten jest bezzasadny. Uwzględniając okoliczności niniejszej sprawy, wystarczającą wykładnię art. 292 k.c. na użytek kontroli prawidłowości zaskarżonego postanowienia, oddalającego wniosek o stwierdzenie zasiedzenia służebności dotyczących urządzeń przesyłowych przed wejściem w życie art. 305¹-305⁴ k.c., zawierają postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2008 r., II CSK 314/08, LEX nr 490513, i z dnia 16 września 2009 r., II CSK 103/09, LEX nr 530696.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 520 § 2 k.p.c. w związku z § 6 pkt 6, § 7 pkt 1 i § 12 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowione z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 ze zm.).